

РЕШЕНИЕ

№ 3875

гр. София, 14.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.06.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Елеонора Попова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **2287** по описа за **2020** година докладвано от съдия Наташа Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 63, ал.1, изр. 2-ро от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на К. Б. И. срещу Решение от 23.01.2020 г. по НАХД № 7895/2018 г. по описа на СРС, НО, 106 състав. С оспореното решение е потвърдено Наказателно постановление № 17-4332-025511/06.12.2017 г., издадено от К. Д. – началник сектор при ОПП-СДВР, с което на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП. на лицето е наложена "глоба" в размер на 800 лв., както и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от три месеца за нарушение на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП, като на основание Наредба № Из-2539/17.12.2012 г. е постановено отнемането на 12 контролни точки след влизане в сила на НП.

В касационната жалба се поддържа, че решението на СРС е постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Моли се същото да бъде отменено.

В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът – отдел „Пътна полиция“-СДВР – в съдебно заседание не се представлява.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор К., който счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд София – град, X-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна, в законоустановения срок, срещу съдебен акт, който подлежи на инстанционен контрол, а разгледана по същество е неоснователна.

Въззивният съд, след обсъждане на събраните писмени и гласни доказателства, приел за установена следната фактическата обстановка:

На 23.07.2017 г., около 22.30 часа в [населено място] по „Околовръстен път“ с посока на движение от [улица] към [улица] И. управлявал лек автомобил „Опел“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на Ц. И., като срещу бензиностанция „Ш.“-Б. при ограничение на скоростта от 80 км/ч за населено място, въведено с пътен знак В26, се движил със скорост 145 км/ч. Нарушението е установено с техническо средство „SITRAFFIC L. E. 400“ № 003059047В66, което е било от одобрен тип. Съставен бил АУАН № 504403/17.10.2017 г., връчен на И..

Въз основа на АУАН било издадено Наказателно постановление № 17-4332-025511/06.12.2017 г.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

Съставеният АУАН и издаденото НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Съставени са от компетентни органи и при спазване на процесуалните правила.

Съгласно чл. 21, ал. 1 от ЗДвП., водачът на ППС от категория В при избиране на скоростта в населено място не трябва да превишава скорост от 50 км/ч. Според ал. 2 на същата разпоредба, когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал. 1, това се сигнализира с пътен знак.

От събраните в производството пред СРС доказателства безспорно се установява, че на посочения в НП пътен участък е било въведено ограничение на скоростта от 80 км/ч. с пътен знак В26. Видно от изготвения снимков материал, заснетият автомобил се е движил със скорост от 145 км/ч. Превишението на максимално допустимата скорост на движение е от 65 км/ч. Автомобилът е от категория В, което не се оспорва от касатора.

Съобразно нормата на чл. 188, ал. 15 от ЗДвП, изготвените с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, снимки, видеозаписи и разпечатки са веществени доказателствени средства в административнонаказателния процес. Видно от доказателствата по делото, техническото средство, с което е било установено нарушението е било изправно и от одобрен тип, поради което и изготвеният с него снимков материал е годно доказателствено средство. Неоснователно е направеното в касационната жалба възражение в тази насока.

Според чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП., водач, който превиши разрешената максимална скорост в населено място, се наказва за превишаване над 50 км/ч. - с глоба 700 лв. и три месеца лишаване от право да управлява моторно превозно средство, като за всеки следващи 5 км/ч. превишаване над 50 км/ч. глобата се увеличава с 50 лв. Както правилно е посочил и СРС в решението си, наложеното наказание три месеца лишаване от право да управлява МПС, както и наложената глоба от 800 лв. са законосъобразни. Наложена глоба под законоустановения минимум, който е следвало да е от 850 лв., съобразно констатираното превишение на скоростта, не представлява основание за отмяна на НП, като незаконсъобразно, тъй като това разминаване е в полза на нарушителя и не накърнява правото му на защита.

При така установеното, касационният съд намира, че обжалваното решение е

законосъобразно и не са налице касационни основания за неговата отмяна, поради което следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София-град, X касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 23.01.2020 г. по НАХД № 7895/2018 г. по описа на СРС, НО, 106 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.